

College van beroep voor de examens

Ons kenmerk: CBE 2021-227
Brief kenmerk: U2021/09520/MIC

Verzonden: 2 november 2021

Zaak 2021-227

Datum uitspraak: 15 september 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examinator van de cursus Staats- en Bestuursrecht 2 (RS1402), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief van 14 juli 2021 is namens de Commissie voor de examens (hierna: de Commissie) aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (cijfer 5) voor het tentamen van 5 juli 2021 van de cursus Staats- en Bestuursrecht 2 (RS1402) niet heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail van 19 juli 2021.
3. Appellante heeft haar beroepschrift middels haar e-mail van 22 juli 2021 aangevuld.
4. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
5. Verweerders hebben op 13 augustus 2021 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
6. Het College van beroep voor de examens (College) heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 15 september 2021 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft virtueel deelgenomen aan de zitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw mr. dr. C.L.G.F.H. Albers, examinator van de onderhavige cursus, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag (cijfer 5) van het door appellante afgelegde tentamen op 5 juli 2021 van de cursus Staats- en Bestuursrecht 2 (RS1402), in het bijzonder tegen de vragen 3, 6 en 9. Appellante heeft, bij e-mail van 22 juli 2021, laten weten haar beroep met betrekking tot de vragen 22 en 26 niet te zullen doorzetten.

Appellante voert met betrekking tot vraag 3 aan dat twee antwoordmogelijkheden correct zijn en dat er in het lesmateriaal onvoldoende ingegaan wordt op de uitgangspunten inzake het verschil tussen een concreterend besluit van algemene strekking en een zaakgerichte beschikking. Ze verzoekt de vraag ongedig te verklaren en haar alsnog het volledige aantal punten toe te kennen.

Met betrekking tot vraag 6 voert appellante aan dat zij van mening is dat het antwoordmodel niet correct is, dan wel dat het antwoordmodel niet overeenstemt met de lesstof van de cursus Staats- en Bestuursrecht 1. Appellante heeft bij de beantwoording van de vraag 'wie is belanghebbende' getoetst aan de uit de jurisprudentie naar voren komende criteria, maar kan niet komen tot het oordeel dat - ingevolge het antwoordmodel - zowel Pieter als Spijker aangemerkt kunnen worden als belanghebbende. Ter zitting heeft appellante aangevoerd dat zij in verwarring werd gebracht door de verschillende locaties 'Melderslo' en 'Merselo'. Appellante is van mening dat de vraag verwarrend is, en dat – in het licht daarvan – (ook) het door haar gegeven antwoord juist is. Zij verzoekt in aanmerking te komen voor het maximale aantal punten.

Met betrekking tot vraag 9 stelt appellante dat de vraag niet gesteld had mogen worden, nu het Benthemarrest geen onderdeel uitmaakt van de verplichte lesstof. Ze voert aan dat studenten ervan uit mogen gaan dat er geen vragen worden gesteld over uitspraken/arresten die niet worden aangeduid als verplichte stof.
3. De examinerator stelt ten aanzien van vraag 3 dat het door appellante gegeven antwoord C evident onjuist is, en slechts 10,1% van de studenten (12 van de 119) voor dit antwoord heeft gekozen. De beroepsgronden van appellante zijn volgens de examinerator niet relevant, nu appellante heeft gekozen voor het antwoord 'Algemeen verbindend voorschrift', terwijl appellante in haar beroepschrift de antwoordopties "Concreterend besluit van algemene strekking" en "Zaakgerichte beschikking" ter discussie stelt. Verder is de examinerator van mening dat een antwoord op deze vraag in het boek duidelijk gepresenteerd wordt.

Met betrekking tot vraag 6 voert de examinerator onder verwijzing naar het leerboek aan dat het hebben van een feitelijk belang voldoende is om als belanghebbende te worden aangemerkt. Dit feitelijk belang blijkt voldoende uit de casus: Spijker woont immers bij de locatie waarvoor de vergunning is verleend. Daarbij is niet relevant of de argumenten/redenen van Spijker stroken met het doel van de vergunning. Volgens de examinerator heeft appellante niet eerder kenbaar gemaakt in verwarring te zijn gebracht door de vermelding van 'Melderslo' en 'Merselo'. Deze door appellante ter zitting aangevoerde grond is dan ook, aldus de examinerator, tardief. De gestelde verwarring kan de examinerator niet plaatsen. Tenslotte voert de examinerator met betrekking tot vraag 9 aan dat hoewel het Benthemarrest niet wordt genoemd in de lijst met verplichte arresten, arresten die in het leerboek uitdrukkelijk aan de orde worden gesteld ook onderdeel uitmaken van de verplichte lesstof. Het Benthemarrest komt op meerdere plaatsen in de voorgeschreven literatuur van leereenheid 3 aan bod. Ook werd deze vraag gesteld in eerdere tentamens en kwam het arrest aan bod in de oefententamens. Volgens de examinerator worden er over fundamentele rechtspraak vragen gesteld, ook wanneer zij niet worden genoemd in de lijst met verplichte arresten.
4. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinerator. Dit brengt met zich dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
5. Het College overweegt dat appellante het cijfer 5 heeft behaald, bij een totaal aantal van 19 punten. Bij een totaal aantal van 20 punten wordt het cijfer 6 toegekend.
6. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.

Vraag 3.

De formulering van vraag 3 is niet onzorgvuldig gebleken. Ook is niet gebleken dat het antwoordmodel onjuist is. Het College overweegt aanvullend dat het betoog van appellante niet kan leiden tot vernietiging van de beslissing van de examiner, alleen al omdat appellante betoogt dat er twee antwoordmogelijkheden zijn, maar zij niet voor een van deze - volgens haar - correcte antwoorden heeft gekozen. Appellante heeft immers voor een ander antwoordalternatief gekozen.

Vraag 6.

Het College overweegt met betrekking tot vraag 6 vooreerst dat zij de door appellante ter zitting aangevoerde verwarring aanmerkt als een aanvulling van de reeds aangevoerde grond. Het College volgt de examiner dan ook niet in haar standpunt dat zij de door appellante gestelde verwarring niet mag meenemen in haar beoordeling omdat dit tardief zou zijn.

Het College overweegt dat de examiner gevolgd kan worden in haar verweer dat het hebben van feitelijk belang, voldoende is om aangemerkt te kunnen worden als belanghebbende. Met betrekking tot de verwarring die is ontstaan aan de zijde van appellant, begrijpt het College dat Spijker woonachtig is aan het Dorpsplein van Melderslo, waarop een evenementenvergunning wordt afgegeven ter gelegenheid (van de viering) van de doorkomst van deelnemers aan 'de Nacht van Merselo'. De enkele vermelding van 'de Nacht van Merselo' is volgens het College onvoldoende om te kunnen komen tot het oordeel dat studenten in verwarring kunnen worden gebracht omtrent het correcte antwoord op de vraag.

Vraag 9.

Met betrekking tot vraag 9 overweegt het College dat de examiner gevolgd kan worden in haar verweer dat het arrest aan bod komt in het studiemateriaal en daarmee onderdeel uitmaakt van de lesstof en dat hier in redelijkheid vragen over gesteld kunnen worden.

7. Het College stelt vast dat het gegeven aantal punten beargumenteerd is en ziet geen reden de beoordeling voor kennelijk onredelijk te houden. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders acht het College de beoordeling voldoende toegelicht. Het College heeft geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de eindbeoordeling van de examiner niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.
8. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door dr. mr. ing. K.J.H. Hoofs, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas, drs. M.L.A. Hertsig LLB, dr. ir. H.L. Jonker en mr. H.J.M. van Lierop, leden,

in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 15 september 2021.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

dr. mr. ing. K.J.H. Hoofs

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag